

Ett löfte om att försöka

Tami Greene

Baserad på en sann berättelse

”Att bli som Jesus döpt en dag ... jag vet det rätta vägen är” (Liahona, okt. 1999, s. 1516).

Solen höll på att gå ner när Tatsuki cyklade hemåt. Han älskade att cykla i ilfart nerför den lilla kullen nära sitt hem, men han behövde vara tillbaka innan det var mörkt.

Tatsuki lät cykeln rulla tills den stannade, och då såg han sin primärlärare syster Yamada gå upp till hans lägenhetsbyggnad.

”Hej, Tatsuki”, sa syster Yamada och log. ”Jag är här för att prata om ditt dop.”

Tatsukis familj hade precis börjat gå i kyrkan igen. Han tyckte om att vara med sina vänner i Primär, och han var särskilt glad över att han skulle döpas! Syster Yamada och Tatsuki åkte hissen tillsammans och gick in till mamma i lägenheten.

”Tatsuki, jag är så glad att du har valt att följa Jesus Kristus genom att döpas”, sa syster Yamada. ”När vi döps ingår vi ett förbund med vår himmelske Fader. Vet du vad ett förbund är?”

Tatsuki visste inte att syster Yamada skulle ställa frågor till honom. Han började bli lite nervös. Men mamma log uppmuntrande.

”Löften?” frågade han blygt.

”Just det!” sa syster Yamada. ”Vår himmelske Fader lovar oss att vi alltid kan ha den Helige Anden med oss. Vet du vad vi lovar vår himmelske Fader?”

Tatsuki skakade på huvudet. ”Jag vet inte.”

”Jag ska ge dig en ledtråd: Löftena finns i bönerna vi hör innan vi tar del av sakramentet”, sa syster Yamada. ”Vi lovar vår himmelske Fader att vi är villiga att ta på oss Jesu Kristi namn och alltid minnas honom och hålla hans bud. Vet du vad det innebär att ta på sig Jesus namn?”

Tatsuki skakade på huvudet igen. Mamma hjälpte honom. ”Det betyder att vi gärna berättar att vi är medlemmar i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga”, sa

hon. ”Det betyder att vi gör det som Jesus skulle göra om han var här.”

”Vad skulle Jesus göra?” frågade Tatsuki.

”Jesus skulle vara snäll. Han skulle hjälpa personer som är ledsna eller sjuka”, sa syster Yamada. ”Och han skulle lära andra att följa buden.”

Tatsuki fick en obehaglig känsla i magen. Han grimaserade och sa: ”Jag tror inte att jag kan döpas.”

”Varför?” frågade mamma.

”Det finns så många löften! Jag tror inte att jag kan vara som Jesus varje dag!”

Mamma gav Tatsuki en kram. ”Kommer du ihåg att du hjälpte Yuna när hon grät i går?”

Tatsuki nickade. Hans syster hade varit ledsen, så han gjorde roliga miner och lekte med henne tills hon var glad igen.

”Och kommer du ihåg att du hjälpte dina kusiner att dela med sig och vara snälla mot varandra förra veckan? När du gjorde det, följde du Jesus.”

Tatsuki visste inte att det var att följa Jesus. Han började känna sig lite bättre till mods. Han kunde göra det där!

Syster Yamada sa: ”Och när vi gör ett misstag kan vi omvända oss.

Det betyder att vi kan säga förlåt och försöka göra bättre ifrån oss. När vi omvänder oss, förlåter vår himmelske Fader oss. Vi kan alltid fortsätta försöka!”

Tatsuki kände sig inte så orolig längre. Han var glad.

”Jag vill döpas!” sa han.

Mamma och syster Yamada log. Syster Yamada gav Tatsuki en Mormons bok med hans namn skrivet på den. Tatsuki var glad att han kunde försöka vara mer som Jesus varje dag. Nu längtade han efter att döpas! ●

Författaren bor i Utah, USA.

